

Oh kuidas rebbase sabba lendas tule fā, et
agga tuhf ja tolm tagga. Kaddus ãrra metsa.
Kuk se laulab förgest seält:
ärge uskuge keif heälst.

Kuinaad juttud.

1. Mängomees hundiaukus.

Safama külla rätsep olli allati fandlelbia feige pulmade ning jodude peål, ja igga pühapäärö dhto, kui nored innimesed förtsis tantsisid. Temma prufis selle ammeti jures fa rohkesti sedda head ašja, mis hõlpsaste kurgust alla lähhääb, ja pärast pahhaaste Pähhää rouseb. Õ otse ollid jälle kärratsenud, tantsiad läksid koio pole, joobnud rätsep omma mängoriištaga fa tagga járrele läbbi sure metsa.

Korraka kuskus pimmedas: Parisi! aufo, otse pehme karruse vadja peale. Se auf olli jbgri kaewatud hundi püüdmisse auf, ja se vaddi olli wanna hall isse, mis urtisedes üleskargas, ja mehhele hambid näitis.

Mees hirmo pärrast haffas violit mängima, nenda et mets föllas fā. Hunt ei saalind seda heälst, nago fartis, hoidis emale; agga ni pea kui mängomees tahtis wahhel fa nattofest vuhabata, tulli furri loom jälle lähhemalle.

Ei aita, muud kui ikka hästi luggu lõma! Violi üks heäl läks fatki! Jah, kes sess woib holida, ta mängis kolme feelte peål. Juba haffas foitma. Teine feel fa fatki, ta mängis kahhega.. Pääätouss. Wimaks jäi üks ainus maddal heäl weel járrele. Mees häädas, Pea suitseb, biggi jookseb.

Juba peästja liggi. Jõger tulli omma faewastud, hundiauko waatma, mótes: „Mis jorrin se on, mis seält fulufse nago Ma alt?“ — Hunt wahtis, mees mängis.

Vaught! Walmis. Ei se paiovassikas ei murdnud ennan lambid mahha, ega se noôla: pistja ei mängind ennam õ otse violit, ei mótnud fa ennam tilfa furradi lakket omma suhho.

Talve lastis jõger ennesele hundinahha kaessukast bimmelda, füssis rätseppa käest: „Kas sedda üht nahka tunned fa, kuš fuli auf rindust läbbi? —

Modlapistja útes: „Kül tunnen. Tanno hundile, ja teile fa. Minna olleksin feige omma fandle mängimisse ja wina lakkumissegaga wimaks põrgusse tantsinud!“

1. Pool Puddel.

Rootsi meestel olli Tania rahwaga sódda. Üks dhto, pääras lähbengo lõppetamist käis Tania soldat omma wahbi posti peäl mõda surnokehbad, puddel õslut fā. Üks heäl hüdis nenda haledaste: „Anna mulle nattofest juu, mul on surm fele peål!“